

nemlig denne: Haanden er Esaus, men Røsten er Jakobs; thi hvem der har læst de Artikler af Journalist C. C. Clausen, der have staaet i „Politiken“, vil jo let skønne, at de Tanker, Mindretalsbetænkningen er Udtryk for, netop ere de samme Tanker, som C. C. Clausen har forfægtet. Men Forholdet er for øvrigt ikke alene det, at det er Røsten, som er Jakobs alias Journalist C. C. Clausens, men ogsaa Haanden er C. C. Clausens, idet det er C. C. Clausen, som har skrevet denne Mindretalsbetænkning. Der er dog — det maa jeg dog nævne — eet Punkt, som Mindretallet har rettet, idet der i Clausens Manuskript til Betænkningen stod, at „Banernes Hovedopgave var af „social og økonomisk“ Karakter.“ Det har Mindretallet rettet til, at „Banernes Hovedopgave var af „social-økonomisk“ Karakter“, altsaa Mindretallet har strøget et „og“ i den Betænkning, som C. C. Clausen har skrevet — det er de Herrers Bidrag til denne Mindretalsbetænkning. Betænkningen er jo i øvrigt meget velskreven, som den selvfølgelig maatte være, naar det er en Mand som C. C. Clausen, der har skrevet den; men jeg synes, man maa fastholde det gamle Ord: „Ære den, som æres bør“, og jeg har derfor ikke villet forholde Tinget den Oplysning, at Betænkningen er C. C. Clausens.

Det ærede Medlem fra Storehedinge (J. Andersen) nævnedes, at efter hans Mening stod Jernbanerne for højt opførte. Man maatte til en meget lavere Værdi for Statsbanerne, naar man skulde opgøre det hele rationelt. Jeg vil dog i saa Henseende henvise det ærede Medlem til den Betænkning, som blev afgiven af Jernbanekommissionen af 26. Marts 1898. Denne Jernbanekommission stillede jo Forslag om, at man skulde afskrive en ret betydelig Del af den Kapital, Jernbanerne vare ansatte til, og det førte til, at man nedskrev den Værdi, Jernbanerne vare ansatte til, med 50 Mill. Kr., fra 230 Mill. til 180 Mill. Kr. I Jernbanekommissionens Betænkning er det oplyst, at hvis man var gaaet til at afskrive 33 pCt., vilde man være kommen til at afskrive et Beløb saa stort, at det svarede til det Udbytte, Statsbanerne havde givet i alle de 33 Aar, Statsbanerne have været i Drift. Nu afskrev man ikke 33 pCt., men kun $\frac{2}{3}$ deraf, 22 pCt., idet man afskrev 50 Mill. af de 230 Mill. Kr., og naar man i Jernbanekommissionens Betænkning har opgjort det Udbytte, som Statsbanerne i Løbet af de forløbne 33 Aar havde givet, til gennemsnitlig 2 pCt.,

saa maatte jo, hvis det hele skal opgøres retfærdigt, i Virkeligheden de 50 Mill. Kr. eller de 22 pCt., man afskriver, lægges de foregaaende Aar til Last; de burde i Virkeligheden have været afskrevne de foregaaende Aar, og hvis man gjorde det, vilde man se, at gennem den Aarrække af 33 Aar, i hvilken Statsbanerne have været i Drift, have de i Virkeligheden ikke givet 2 pCt., men kun $\frac{2}{3}$ pCt., og hvis vi foretage en rationel Afskrivning nu, vil det vise sig, at Statsbanerne ikke give 1,23 pCt., men langt mindre, ja, i Grunden intet som helst Udbytte til Forrentning.

Og naar det ærede Medlem fra Storehedinge (J. Andersen) gaar ud fra, at der ikke foreligger nogen virkelig Vurdering med Hensyn til Statsbanerne, saa har det ærede Medlem jo heller ikke Ret. I saa Henseende maa jeg atter henvise det ærede Medlem til Jernbanekommissionens Betænkning. Det ærede Medlem vil i Bilagene finde, at der fra Statsbanernes Side den Gang blev foretaget en meget omhyggelig Vurdering af de Aktiver, som høre ind under Statsbanerne, og han vil bl. a. finde, at Banerne med tilhørende Havneanlæg paa det Tidspunkt blev vurderede til 124,400,000 Kr. Dette Beløb er specificeret ud paa 13 forskellige Poster, Under- og Overbygninger, Vejoværksler, Hegn, Bygninger, nødvendige Stationsanlæg, Vejvisere, Mærkesten, Telegraf- og Signalanlæg, Sneskærme og meget mere. Skibenes, Færgernes og Isbaadens Værdi blev af Søfartsafdelingen den Gang ansat til 5 Mill. Kr. Det rullende Materiel er ansat til 31,694,000 Kr. Værktøjsmaskiner, Værktøj og Inventar ere ansatte til 2,636,000 Kr., i alt 34,330,000 Kr., men fra dette Beløb trækker man saa 25 pCt. af Hensyn til Slid paa Materiellet og kommer saa til en Sum for det rullende Materiel o. s. v. paa 25,600,000 Kr. Efter denne Vurdering kommer man da til et samlet Resultat af ca. 155 Mill. Kr. Der er senere i Betænkningen gjort nærmere Rede for, hvordan man er gaaet frem med denne Vurdering, og at man er gaaet frem efter bestemte Regler. Jeg skal ikke fordybe mig nærmere i dette Spørgsmaal, men henvise til Betænkningen, hvoraf man vil se, at der i Virkeligheden den Gang er foretaget en Taksation af alle de Aktiver, der høre ind under Statsbanerne, saa fylldig og saa god, som den vist overhovedet kunde blive. Jeg er derfor tilbøjelig til at tro, at den Værdi, Statsbanerne ere ansatte til i Øjeblikket, ikke er saa grumme meget for høj, noget for høj, tror jeg den